

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 26

LA TRANSICIÓ

1. El "sacrifici" de la unitat

¹ El sacrifici és una idea clau en la "dinàmica" de l'atac. Implica que algú *sempre ha de perdre*. El cos en si és una renúncia al poder a canvi de quedar-te amb una petita part d'ell. Veure un germà en un cos, és veure solament una part d'ell i sacrificar-ne la resta.

² El món està basat en el "sacrifici" de la unitat. És la imatge d'una total desunió. Cada part ha de sacrificar a l'altre per conservar la seva pròpia integritat. Així, per mitjà d'aquesta separació és com conserven la seva individualitat.

³ La poqueta cosa que el cos manté encerclada es converteix en el jo que se conserva a través del sacrifici de la resta de l'univers. ⁴ Mentre vegis al teu germà com un cos estàs exigint que tots dos us sacrifiqueu, i així negues a Déu.

⁵ La santedat del teu germà és una mina il·limitada com el Cel mateix. En cada instant, la pots veure i pots enriquir cada petit fragment de felicitat que te concedeixes.

⁶ No perdis de vista la unitat. La missió de l'Esperit Sant és mostrar-te-la. No jutgis el teu germà, doncs no sentiràs l'himne de la teva alliberació i sacrificaràs la vostra innocència.

⁷ Déu coneix la seva innocència i tu no la pots sacrificar. La santedat del teu germà te dona vida. No facis de la vida un sacrifici. No tens el poder d'alterar a Déu ni al Seu Fill.

⁸ No vegis el teu germà dintre la presó de fràgil carn en la qual ell es veu a si mateix. La teva funció especial és assegurar-te que la porta s'obri de manera que ell pugui sortir per abocar la seva llum sobre tu, i retornar-te el regal de la llibertat que ha rebut de tu.

2. Moltes classes d'error; una sola correcció

¹ Un problema pot manifestar-se de moltes formes, i ho farà mentre el problema continuï. No serveix de res intentar resoldre'l d'una manera especial. Per a l'Esperit Sant tots els problemes són iguals. Per què te resisteixes a entregar tots els teus problemes?

² Només hi ha un error: la idea que és possible perdre sacrificant alguna cosa i que algú pot guanyar com a resultat d'això. Quan la situació es resol de tal manera que ningú perd, desapareix el problema. Duu tots els errors davant la veritat.

³ Per a aquest únic error només hi ha una correcció. Creure que pots perdre és un error.

³ Tu no tens problemes, encara que creguis que els tens. ⁴ El miracle de la justícia pot corregir tots els errors. Tot problema és un error. És una injustícia contra el Fill de Déu i, per tant, no és veritat. L'Esperit Sant no veu errors grans o petits.

⁵ La justícia és total. La justícia parcial no existeix. Cada vegada que decideixes resoldre un problema pel teu compte, o consideres que no té solució, negues el miracle de la justícia.

⁶ Quan creus que algunes injustícies són bones per a la teva supervivència ho perceps com a problemes greus i irresolubles. Encara desitges que alguns perdin i no es puguin lliurar del sacrifici. Contempla la innocència del teu germà i no li exigeixis cap sacrifici.

⁷ Deixa que tots els teus problemes siguin resolts i veuràs sanar cada ferida davant la visió de l'Esperit Sant. I allò que semblava un problema sense solució o una aflicció incurable, es transforma en una benedicció universal.

⁷ I la pèrdua i el sacrifici han desaparegut. I en el seu lloc es pot recordar a Déu. ⁸ És impossible recordar a Déu mentre se tingui por a la justícia en comptes d'estimar-la. No és la Seva Voluntat que tu ofereixis o rebis manco del que Ell te va donar quan et va crear.

3. La zona fronterera

¹ La complexitat no és cosa de Déu. La veritat és una i no té contraris. En el que és tot, no hi cap res més, però aquesta immensitat està més enllà del pla d'estudis.

² Existeix una zona fronterera en la ment que es troba entre aquest món i el Cel. Està fora del temps i l'espai. Aquí és on les il·lusions es duen davant la veritat i se jutgen com a falses. Aquí tot pensament es torna pur i completament simple.

³ Aquest és el final d'aquest aprenentatge. Aquesta zona és el món real. Aquí el coneixement no ataca la percepció. Aquí tots dos es posen un davant l'altre, i només un pot continuar més enllà de la porta on es troba el Cel.

⁴ A la terra no hi ha fets simples perquè encara no està clar el que és el mateix i el que és diferent, i elegir és molt difícil, però en el món real elegir és molt fàcil.

⁵ La salvació s'atura just davant el portal del Cel, doncs solament la percepció necessita salvació. Reconèixer la diferència entre l'infern i el Cel és la meta d'aprenentatge d'aquest curs. I així poder elegir.

⁶ En aquest món complex sembla que tots estan elegint entre alternatives que realment no existeixen. Però en el món real les alternatives a elegir apareixen amb simplicitat.

⁷ A través de la teva funció especial corregeixes el propòsit de ser especial i la creença en la separació. Ja no necessites elegir entre il·lusions i fer-les diferents. Abandonar una il·lusió que es reconeix com a tal no pot ser un sacrifici.

4. El lloc que el pecat va deixar vacant

¹ En la terra el perdó i la caritat són l'equivalent a la justícia en el Cel. En l'amor il·limitat no hi ha res que necessiti perdó. Només perdonen els que han cregut en el pecat, i així es converteix en el mitjà per aprendre que són innocents.

¹ El perdó descansa en qui el concedeix, fins que reconeix que ja no el necessita més.

² El perdó transforma el món del pecat en un món de glòria i de goig. Els que han estat perdonats s'uneixen, doncs res s'interposa entre ells per mantenir-los separats. I així, al percebre la unitat, omplen l'espai que el pecat va deixar vacant.

³ El sant espai on te trobes és el que el pecat va deixar vacant. Aquí s'enlaira la cara de Crist. En aquest lloc s'erigeix un altar al Cel que s'enlaira molt per damunt del món fins arribar més enllà de l'univers i tocar el Cor de tota la creació.

⁴ El perdó diposita els miracles davant les portes del Cel. Aquí, el Fill de Déu ve a rebre un dels regals que més l'apropa a la seva llar. Cada miracle li ensenya a canviar de mentalitat de manera que entengui que l'amor no pot fer por.

⁵ I on abans es percebia el pecat t'uniràs a les llums del Cel i entonaràs el seu himne de gratitud i alabança. Però no podràs escoltar-lo sense afegir el poder de la teva veu a ell.

⁶ Només un petit obstacle que encara s'interposa entre vosaltres està retardant el feliç moment en què les portes del Cel s'obriran.

5. El petit obstacle

¹ Per als que encara no comprenen que tots els miracles són el mateix, un petit obstacle els pot semblar molt gran. Però ensenyar això és la finalitat del curs. Això és l'únic que s'ha d'aprendre. Només hi ha dos mestres. Un te du al Cel, i l'altre, a enlloc.

² Ja que tu creus en el temps, no el malgastis. El camí del Cel és fàcil: demana un propòsit ferm, determinació absoluta, confiança feliç i duu el teu germà de la mà amb harmonia amb l'himne del Cel. Allò difícil és vagar tot sol i afligit sense anar enlloc.

³ Des que el teu Mestre reemplaçés a qui tu vas fabricar sols ha passat un instant. El temps només va durant un instant en la teva ment i va desaparèixer. El primer error que conté tots els altres errors ha sigut resolt i ha desaparegut.

⁴ Tu creus estar vivint en allò que ja va passar. Totes les teves il·lusions de la teva ment ja han rebut resposta. Tota la incertesa es va dur davant la certesa fa tant de temps que es fa difícil abrigar-la en el teu cor com si encara estés davant teu.

⁵ En cada pensament o acte que encara no hagi perdonat, en cada judici i en cada creença en el pecat es recorda aquest instant, com si es pogués reconstruir en el temps.

5 El que tens davant els teus ulls és una memòria ancestral. I el que viu de records no pot saber on es troba.

6 El perdó és el que ens allibera totalment del temps i el que ens permet aprendre que el passat ja ha passat. Somnies que estàs en un altre lloc i en un altre temps i t'enganes a tu mateix. Però això no t'impedeix estar on estàs.

8 Allò que no ha sigut perdonat és una veu que crida des d'un passat que ja ha passat i no se te pot tornar. No desitgis conservar l'instant en el qual el Cel va semblar desaparèixer.

9 Oblida't d'aquest moment de terror. Ja està corregit i desfet. No pots tornar a ell. Tal és la justícia de Déu amb tu que te protegeix de la pròpia injustícia contra tu mateix. 10 Aquest curs ensenya només el que és ara. Deixa que allò mort i el passat s'oblidin.

11 El Fill de Déu va renéixer en el mateix instant que va elegir morir en comptes de viure. Ara oscil·les entre el passat i el present. Aquesta és la zona fronterera entre els dos mons, el pont entre el passat i el present. Una vegada vegis aquesta llum, ja no l'oblidaràs.

12 El món real és la contrapartida a l'al·lucinació de que el temps i la mort són reals i que tenen una existència que pot ser percebuda.

13 Això és el que és tota vida: un aparent interval entre naixement i mort i de nou a la vida. I és una creença dement que el que ja va passar està aquí i ara.

14 Perdona el passat i oblida't d'ell, doncs ja ha passat. Ja has arribat al món que jeu davant les portes del Cel. Mira el teu germà amb dolçor i contempla el món en el qual la percepció del teu odi ha estat transformada en un món d'amor.

6. L'Amic que Déu te va donar

1 Qualsevol cosa d'aquest món que creguis que és bona o valuosa o que val la pena lluitar per ella, te farà mal perquè li has atorgat realitat, i així és real per a tu.

1 Si ets quedes amb una il·lusió o en prefereixes una no podràs mantenir que totes són iguals. Al percebre-la com a real, obres les portes a la creença en el pecat, en l'atac, en fer mal, en el sacrifici i en la mort. Ningú no pot fer real una il·lusió i fugir-ne de la resta.

2 Si com amic tens una il·lusió, has de saber que Déu t'ha donat un Amic millor. Un en Qui resideix tot el poder de la terra i del Cel. No n'hi ha cap més. No cerquis cap altre amic que ocupi el seu lloc. Doncs, quina il·lusió pot substituir a la veritat?

7. Les lleis de la curació

1 Les lleis de la curació s'han d'entendre abans que es pugui aconseguir el propòsit del curs. Això és un resum del que ha de passar per a què sigui possible la curació.

² Tota malaltia té el seu origen en la separació, o en el pecat en una relació que se manté amagada de la consciència. ³ La culpabilitat reclama càstig i se concedeix la petició en el món de les il·lusions, doncs la percepció és un desig completament satisfet.

⁴ Les lleis de la percepció són el contrari de la veritat, però la resposta de Déu al món de la malaltia no forma part d'aquest món i és real. Les idees no abandonen la seva font.

⁵ La resposta de Déu està en la ment allà mateix on està la creença en el pecat. Inverteix les lleis de la percepció perquè són una inversió de la veritat. Les lleis de la veritat són certes i no es poden invertir, però es poden percebre al revés en il·lusions.

⁶ Totes les il·lusions són errors. Una jerarquia d'il·lusions només mostra preferències. ⁷ El pecat és impossible, però la creença que és real fa que alguns errors semblin que estiguin més enllà de tota esperança de curació i justificar l'infern.

⁸ Perdonar és l'única funció que se pot tenir en aquest món per posar fi a la creença en la mort i per desfer les creences que sorgeixen de la culpabilitat.

⁸ Els pecats són creences que tu interposes entre el teu germà i tu, i fan que estiguis limitat en el temps i l'espai i et concedeixen un petit espai a tu i a ell. En la teva percepció, aquesta separació està simbolitzada pel cos.

⁹ El perdó desfà allò que s'interposa entre tu i el teu germà. Amb el perdó, desitges estar unit a ell, no separat. El perdó no transcendeix el món, però no s'oposa a la Voluntat de Déu i desfà els obstacles per reconèixer on ets i qui ets.

¹⁰ Perdonar és estar disposat a què la veritat sigui veritat, però no fa falta que ho estiguis del tot. Basta que abriguis un desig pel Cel com allò que prefereixes en aquest món.

¹¹ La Voluntat de Déu és que el Seu Fill ho tingui tot. És impossible perdre res si el que tens és el que ets. En el món el Fill de Déu demana massa poc, ja que està disposat a sacrificar la Identitat que comparteix amb el tot a canvi d'un pobre tresor.

¹² L'error es basa en la convicció que les idees poden abandonar la seva font. D'aquí procedeix el pecat i el sacrifici: la creença que l'atac es pot projectar fora de la ment en el qual es va originar. I els efectes es veuen com una cosa apart de la ment.

¹³ Causa i efecte no són dues coses separades, sinó una sola. La idea de la creació és que cada idea de la ment només serveixi per augmentar l'abundància i mai no per disminuir-la.

¹⁴ El miracle és possible quan causa i efecte es duen front a front, no quan es mantenen apart. Curar un efecte i no la seva causa no és alliberació, doncs solament pot fer que l'efecte canviï de forma.

¹⁵ Les il·lusions estalonen el propòsit pel qual van ser concebudes.

¹⁵ Però Déu va donar a les il·lusions un altre propòsit que justifiqués un miracle. ¹⁶ El miracle invoca el teu nom ancestral que està en la teva memòria. El Fill de Déu en cada atac elegeix la mort, però en cada instant que elegeix la vida, reneix.

¹⁷ El perdó és la resposta a qualsevol tipus d'atac. Se t'ha encomanat salvar al Fill de Déu de la crucifixió, de l'infern i de la mort. En les teves mans jeu la salvació.

¹⁸ El do que Déu t'ha donat és il·limitat. No és arrogància ser com Déu t'ha creat. ¹⁹ Unim-nos per vessar benediccions sobre el món del pecat i la mort. La Unicitat salvarà tots els Fills de Déu.

²⁰ Un miracle no pot canviar res, però pot fer que el que sempre ha estat veritat sigui reconegut per aquells que ho desconeixen.

8. La imminència de la salvació

¹ L'únic problema pendent és que encara veus un interval de temps a partir que perdones i el moment en què perceps els beneficis del que has donat. Això reflecteix la petita distància que vols percebre entre tu i el teu germà.

¹ L'espai i el temps són la mateixa il·lusió, però es manifesten de forma diferent. Si s'ha projectat més enllà de la teva ment, penses en el temps. Quan més a prop es duu a la teva ment, penses en l'espai.

² Això és per desconfiança. Prefereixes ser previngut. Però així veus la salvació en el futur. I en l'interval que veus entre el donar i el rebre sembla que vas a perdre alguna cosa.

³ La salvació és immediata. Si no la perceps així, tindràs por d'ella, doncs pensaràs que durant el interval el risc de perdre és immens. No projectis aquesta por en el temps. La salvació eliminaria l'esclatxa que encara veus entre vosaltres dos.

⁴ Però la petita esclatxa que hi ha entre vosaltres és evident en l'ara. I és en l'ara quan l'has de passar per alt.

⁵ Tots els teus plans de seguretat estan centrats en el futur en el qual encara no pots planificar. Però allò que passarà encara no té causa. Així no és possible preveure efectes, si no és que has pensat que ja s'han causat i les previsions siguin desastroses ara mateix.

⁵ La causa tan sols pot estar aquí i ara si els seus efectes s'han jutjat com temibles. I si tu la passes per alt mantens la causa allunyada de la curació. El miracle és quelcom que és ara dintre de l'interval que el pecat i la por han passat per alt.

⁶ Per dur a terme la correcció no se necessita temps, però acceptar que la correcció es pugui realitzar pot semblar que dura una eternitat. En canvi, els efectes de quan l'Esperit Sant te canvia el propòsit de la teva relació es poden veure *ara*.

7 El bé no pot ser que tingui forma de mal. Posat que la relació ha canviat pel bé no hi ha raó perquè es percebi com un desastre que en el futur serà bo.

8 No sacrificis l'ara. L'interval de temps que es disfressa de petita esclatxa entre vosaltres i es percep com a negativa és la separació que encara no s'ha perdonat.

9 No te conformis amb la idea d'una felicitat futura, doncs hi ha causa per ser lliure ara. El retràs percebut és la negació que la causa i l'efecte es donen simultàniament.

9. Doncs Ells han arribat

1 Mira el teu germà amb dolçor. Gràcies a la seva santedat pots trobar la teva salvació.

2 No oblidis que una sola ombra que s'interposi entre el teu germà i tu entela la cara de Crist i el record de Déu. Trepitges terra santa per raó d'Aquells que, al estar aquí amb tu, l'han beneïda amb la Seva innocència i amb la Seva pau.

3 La sang de l'odi desapareix i allò que era abans un lloc de mort ha passat a ser un món de llum. I tot per Ells. Gràcies a Ells els miracles broten com l'herba i les flors en un terreny calcinat per un vell odi que ha sigut desfet.

6 El lloc més sant de la terra és aquell on un vell odi s'ha convertit en un amor. 7 Els àngels voletegen al teu voltant i s'asseguren que la llum segueixi amb vosaltres.

8 Ara el temple del Déu vivent és l'amfitrió d'Aquell que el va crear. Ells han arribat i el propòsit de l'Esperit Sant s'ha consumat. Per fi han arribat!

10. El fi de la injustícia

1,2 Què has de desfer encara per percebre al Seva Presència? Si veus algunes formes d'atac com injustes vol dir que n'hi ha de justes. Però cap d'elles no té sentit i no té causa.

3 La injustícia i l'atac són el mateix error. Tu no pots ser tractat injustament. Ningú te priva de res. Ets tu qui s'exigeix això a tu mateix. Sempre que consents sofrir, sentir privació o ser tractat injustament acuses al teu germà d'haver-te atacat.

4 Si perceps que se t'està tractant injustament tractes de trobar innocència només en tu i no en els altres. En el joc de la culpabilitat algú sempre acaba perdent.

5 El propòsit del Guia és que la presència dels teus sants Convidats te sigui coneguda. No creguis en les injustícies. O la teva confusió manté a Ells fora i no els pots conèixer.

6 Quan perceps que te tracten injustament el món es torna fosc i amenaçant i no pots percebre la felicitat que la salvació te brinda per il·luminar el teu camí. El món és just perquè l'Esperit Sant ha dut la injustícia davant la llum. Si perceps injustícies digues: ***"Prefereixo conèixer la Presència del Pare i la del Fill en comptes de veure injustícies"***.